quod pbo sex rōmbus. scz ratōne status. actꝰ. ap
petitus. cōuictus. defectus. affectꝰ ¶ Primo ratō
ne status. sic. Alius est status vie. alius patrie. qꝫ
patet. qꝛ aia qm̄diu est coniuncta corpi est in statu
vie pugne et militie potens mutari de bono in ma-
lū et econuerso. et ideo oportet vt solicite resistat ma
lo ne ab ipo vincat. vel conet vt a malo liberet. sz
anima a corpe separata non est in statu pugne vel mi
litie sed recipiendi p̄mium seu penā p eo qꝛ legitime
vel illegitime certauit. g ꝛc. Et ꝛ firmo scdo hac ra
tōnem sic. Si aia beata posset transmutari de bono
in malū non esset beata. qꝛ fini vltimo nō esset ꝛ iun
cta. qꝫ esset contra rōnem status beatitudīs. g ꝛc
¶ Secūdo hoc idem pbo rōne actus vel aspectus
sic. Beatitudo q̄ in dei visione cōsistit est ꝓpetua. g
non pt̄ esse qꝛ aliquis p voluntatē auertatur a deo
eoqꝛ beatitudo rectā voluntatē requirit. ¶ Tercio
hoc idem pbo ratōne naturalis appetitꝰ. sic. Crea-
tura rōnalis naturaliter appetit qꝛ sit beata. vñ non
potest velle non esse beata. tum qꝛ non apphendit be
atudinē nisi sub rōne bonī. tum qꝛ non apphendit be
atitudinē nisi sub rōne finis vltimi. et sic sufficiētis
ꝛ pfecti bonī. ꝛ ideo nō q̄rit aliquid aliud ext ipm.
sed quicunqꝛ est beatꝰ ei sufficit bonū quod habet
ꝛ p conseqns implet desiderīū eius. g ꝛc. ¶ Quar
to hoc idem pbo rōne cōuictus sic. Voluntas que
est maxime cōformis deo non potest separi a deo.
qꝛ tunc puersa esset. sz anima videns deum est maxi
me cōformis deo. g ꝛc. ¶ Quinto hꝫ idem pbo ratō
ne defectus. sic. Nullꝰ defectꝰ peccatū vel error pt̄
esse in volūtate nisi pus fuerit in intellectu. sz in intel
lectu anime videntis deū nullum peccatū defectus
vel error potest esse. cū omnia videat que ptinet ad
eius pfectōnem. g ꝛc. ¶ Sexto hꝫ idem pbo rōne
affectꝰ. sic. Qui apphendit aliquid vt optimū app
hendit ipm vt maxime diligibile. sz anima videns de
um apphendit ipm vt optimū. g ipm maxime dili-
git. et sic nō potest deū non velle et non diligē. et p
consequens nō potest peccare. Hec bea. tho. cōtra
genti. libro. iiij. ca. xcij. p totum.

¶ Qꝛ anime damnatoꝝ habent immutabilem volū
tatem obstinatam in malo. ¶ Ca. viij.

Secūdo dico qꝛ anime q̄ sūt in inferno ha
bent immutabilē voluntatē et obstinataz
in malo. ita qꝛ non pnt mutari de malo i
bonum. quod pbo q̄tuor ratōmbus. scz rōne iusticie
pene. carentie gr̄e. et cōuenientie. ¶ Primo ratōe
diuine iusticie. sic. Ex diuina iusticia peccato mor
tali debet pena eterna. hoc aūt non esset si voluntas
damnatoꝝ mutari posset. qꝫ patz. qꝛ inīquū esset
ex pte dei si ꝓpetuo puirent exquo voluntatem bo
nā hr̄ent. g ꝛc. ¶ Secdo hꝫ idem pbo rōne pene. sic
Inordinatō volūtatis ē q̄dā pena maxie afflictiua.
sz talis volūtas scz inordinata nunq̄z sepabit a dā-
natis. quod patet. qꝛ semp displicebit eis qꝛ volun
tas dei cui peccando restiterūt semp implebit. g vo
lūtas damnatoꝝ sp mala nunq̄z poterit mutari de
malo in bonum. ¶ Tercō hoc idem pbo ratōne ca
rentie gr̄e. sic. Voluntas a pcto mutari nō potest
p displicentiam peccati et complacentiā boni nisi p
grāz. sed anime damnatoꝝ totaliter diuina gratia
sūt p̄uate. g ꝛc. ¶ Quarto hoc idem pbo rōne cō
uenientie. sic. Sicut se habz voluntas beatorūz re
spectu boni. ita voluntas damnatoꝝ respectu mali
sed voluntas beatoꝝ non pt̄ conuerti vel mutari de
bono in malū. eoqꝛ dum viuent vltimo fini scz deo
immobiliter adhserūt vtz ca. p̄cedenti. g similiter
volūtas damnatoꝝ non potest mutari de malo i bo
num. eoqꝛ dum viuerēt alteri fini a deo scz creatūe
immobiliter adhserūt. Hec bea. tho. cōt gentiles
libro. iiij. ca. xcij. p totum.

¶ Qꝛ anime que sunt in purgatorio habent immu
tabilem voluntatem in bono. et quare. ¶ Ca. ix.

Tercio dico qꝛ anime q̄ sunt in purgato-
rio hnt immutabilem volūtatem in bono
ita qꝛ voluntas earū in bono ita est cōfir
mata qꝛ nunq̄z potest in malū flecti vel mutari. qꝫ
pbo q̄tuor rōm̄bus. scz rōne caritatis. firmitatis.
diuisitatis. similitudinis. ¶ Prio rōne caritatis. sic
Anima que decedit in caritate immobiliter adhret
deo. sz anime que vadūt ad purgatoriū decedunt in
caritate. g ꝛc. ¶ Secūdo hoc idem pbo ratōe im
mobilitatis. sic. Anime que hic cōiuncte corpi fir-
miter et immobilit adherent deo cum sūt a corpe se
pate a deo remoueri nō possunt. sed anime que va
dunt ad purgatoriū sūt huiꝰ modi. g ꝛc. ¶ Ter-
cio hꝫ idem pbo rōne diuisitatis. sic. Dīa est inter vo
luntatem aie cōiuncte corpi et anime sepate in hoc
qꝛ voluntas anime cōiuncte potest sp mutari de bo
no in malum et ecōuerso. non aūt postq̄z fuerit a
corpe sepata. Ratō aūt huiꝰ est. qꝛ volūtas anime
cōiuncte pt̄ peccare in vltimo fine. et ideo est liberi
arbitrij nō aūt sepata. sz anime que sūt in purga-
torio sūt a corpe sepate. g ꝛc. ¶ Quarto hoc idem
pbo rōne similitudinis. sic. Anime que aliquid pur
gabile ad purgatoriū deferunt non discrepant in
fine ab aiabꝰ beatis. qꝛ sicut anime beatoꝝ decedūt
in caritate ita anime que ad purgatoriū vadūt. sz
anime beatoꝝ voluntatē immobilē et confirmatam
hnt in bono. g etiā anime que sūt in purgatorio.
Hec bea. tho. contra genti. li. iiij. ca. xciij. p totū

¶ De appellatōne nota quinqꝛ. ¶ Ca. vnicū

Appellatio ¶ Circa appellatō-
nem cōsiderare debemꝰ quinqꝛ
scz institutōis motuū. forma
tōnis modū. superioris refugiū
deliberatōnis spaciū vel termi-
nū. iteratōnis numeꝝ. ¶ Prio
cōsiderare debemꝰ circa appellatōnem institutōnis
motiuuz. Nā sm leges appellatō est inducta vt im
quitas vel imperitia iudicantiū coniget. Non fabia
nus papa sic dicit. Causa viciata remedio appella
tōnis poterit sbleuari. vt habet in decretis. causa
ij. q. vi. liceat. Et ideo ad remouendū inordinatū

superioris gravamen appellatō est ordinata. Vbi sciendum q appellatō aliqn est iniusta et tunc non debet admitti. aliqn iusta et tunc debet admitti. Prio enim qn appellatō est iniusta non admittitur. et hi in septem casibus. Primo non admittitur appellatio ab excessu vel delicto manifesto. sicut in notoria manus iniectōe: aut in publica rapina vel consimilibus. extra. li. ij. titulo. xxviij. Secūdo appellatō a papa non valet. q nullus est supior eo. Tercō quando appellatō inhibet a papa. Quarto si res ex dilatōne detrimentū patiatur appellatō non habet locum. Quinto quādo appellatur sine grauamine. tunc remittitur ad illum a quo appellauit. extra. li. ij. titulo. xxviij. Sexto nō admittitur appellatō in disciplinis et correctōnibus religiosorū. et hoc cum modus in correctōnibus non excedit modum peccati. secus aūt quando nimie austeritatis increpatō nec correctōnem accipit nec salutem. Septimo non valet appellatō cum quis causa more afferende appellat ne cont eū sententia pferatur. Vnde in decretis. causa. ij. q. vj. sic dicitur. Quicunq; non ofidentia iuste cause sed causa afferende more ne contra eum iusta sentencia pferatur appellauerit huiusmodi appellatō non recipiatur. talis em appellatō est illicita. quia hoc est se calūniose defendere. Vnde talis sic appellans dupliciter peccat. Primo quia talis offendit iudicez quē impedit ne suū officiū exequat. Secdo q offēdit accusantē quē impedit ne p se snīaz exequat. et ideo talis est puniend9. sicē dr in decre. ij. causa. q vj. Omnino puniendus est cui9 iniusta appellatō pronunciat. Hec bea. tho. sedā. sede. q. lxix. arti. ij. in cor. q. in fine. Re. supra. accusatō. capi. ij.

Secundo vero appellatō est iusta. puta cum fit ratōne iniurie repellende. et in tali casu licet cuilibz appellare. sez cum quis iniuste grauatur a iudice. q hoc est prudenter euade. quod licitum est cuilibz Vnde in decretis. causa. ij. q. vj. sic dicitur. Omnis oppressus libere si voluerit sacerdotum appellet iudiciū et a nullo phibeatur. ppter quod paulus iniuste grauatus cesarem appellauit. vt dr actuū. xxv. Hec bea. tho. vbi sup immediate. Secūdo pncipaliter circa appellatōnem considerare debemus formatōnis modum. Nam appellatō qnqz fit solo verbo. vt si quis dicat. appello. qnqz autem fit scripto. Vbi nota q forma appellatōnis ante latā sentenciā est talis. Ego talis expmendo nomen cōdicōnez vel officiū sentiens me grauari a tali romana sedem appello. Postqz vero est lata sentencia appellatō sic debz formari. Ego talis indign9 contra sentenciā talis iniuste i me latā tali die Kalēdarū talis mensis ab incarnatōne dni appello et apostolos peto. Hec in decre. ij. causa. q. vi. Forma appellatōnis rē. Tercō pncipallter circa appellatōnem considerare debemus superioris refugium. Nam appellatio semper debet fieri de minori iudice ad maiorem. nunquā autem ad parem vel minorē qui autem a maiori iudice ad minorē appellauerit: error ei nocebit. quia tunc sentencia transibit in rē iudicatam. Quarto circa appellatōnem considerare debemus deliberatōnis spacium. Nam equitas iuris ita subuenit vni parti q altera non grauetur. et ideo tempus decem dierū concessit ad appellandum. quod sufficiens extimauit ad deliberādum an expediat appellare. Si vero non esset determinatū tempus in quo appellare liceret semp certitudo iudicij remaneret in suspenso. et ita pars altera damnaretur. Quinto considerare debem9 circa appellatōnem iteratōnis numerū. Sicut em non est licitum post diem decimuz appellare vt patet. ita semel et bis tm super eodez articulo licet cuilibet appellare. non tamen est concessum vt tercio aliquis appellet super eodem. Cuius ratō est. quia non est probabile iudices totiens a recto iudicio declinare. Hec bea. tho. secda. sede. q. lxix. arti. ij. in solu. ij. argu. p totū.

Q̄ conueniens fuit christum in celum ascende. ⁊ quare.

Ca. pmum

Scensio christi in celum

Circa ascensionem christi in celum quatuor considerare debemus. scz congruitatem. vtuositatem. sublimitatem. vtilitatem. Primo considerare debemus congruitatez. Cōueniens em fuit q xpus in celū ascendet et ex pte xpi et ex pte nri. Primo fuit cōueniens xpm in celū ascende ex pte sui. qd pbo duplici ratōne. scz ratōne ꝓportōnis et pmōstratōnis. Primo ratōne ꝓportōnis locati et loci sic. Locus debz esse ꝓportōnatus locato et ecōuerso. sz corpus xpi post resurrectōnem fuit nobilissimū. q vitam immortalez et incorruptibile habuit. g debet ei nobilissimus loc9. locus aūt i quo nos habitamus est locus gmatōnis et corruptōis. sz celum empireū est nobilissim9 locus. et ideo nō fuit cōueniens q post resurrectōnem manet in terris. sz q ascenderet in celū empireū. Secūdo hi idez pbo rōne pmonstratōnis vel pmissionis. sic. In xpo pmonstrata est gloria resurrectōnis que membris ei9 pmittitur. sz pmittit membris ei9 loc9 celestis vn lucifer cecidit. g sic pmus debuit resurgē ꝓpter resurrectōis gloriā pmonstrandā. ita pm9 debuit ascende ꝓpt ascensionis ⁊ loci gloriā pmittendā. Tercō hi idem pbo rōne ꝓparatōnis loci. Nā xpus ideo in celū ascendit vt nobis locū onderet et viaz disponet. Michee. ij. Ascendit pādens iter an eos. et iob. xxij. Vado parare vobis locū. vbi ait aug9 Tūc em locus patur si ex fide viuat. credit9 desiderat. vt desiderat9 habeat. Vbi nota tria. Primū est q christ9 non ascendit in celum ꝓpter indigentiā aliquā. eoq post resurrectōem in christo nō erat vel ex parte mentis vel ex parte corporis imperfectō aliqua. et ideo xpus ꝓpter loci decentiam vt scz esset in loco decenti. in quo nōdū q̄tuz ad hūanitatē erat. et ꝓpter nrām indigentiā ascendit vtz.